

Σύντομο βιογραφικό

Ο Κωνσταντίνος Στεργίου γεννήθηκε στις 2 Νοεμβρίου 1939 στο Κυριακοχώρι Φθιώτιδας. Ήταν το τέταρτο παιδί της οικογένειας του Δημητρίου Στεργίου. Τα παιδικά του χρόνια εν μέσω κατοχής και εμφυλίου τα έζησε στο χωριό. Αποφοίτησε από το Γυμνάσιο Σπερχειάδας και υπηρέτησε στην Αθήνα στο Στρατό Ξηράς, στο Σώμα Υλικού Πολέμου.

Καθώς γνώριζε τις δυσκολίες επιβίωσης στο χωριό, προτίμησε να μείνει στην Αθήνα και συγκεκριμένα στους Αμπελόκηπους, για να μάθει την τέχνη του σιδερά. Εργάστηκε σαν βοηθός σε πολλά έργα της περιοχής (πολλά από αυτά υπάρχουν ακόμα) και παράλληλα τα απογεύματα έκανε διανομές ειδών ζαχαροπλαστικής με τρίκυκλο. Όμως μετά από ένα σοβαρό ατύχημα που είχε με αυτό, άλλαξαν τα σχέδια του, αφού πλέον δεν μπορούσε να δουλέψει ως σιδεράς και συνεργάστηκε με τον μεγαλύτερο αδελφό του Γιώργο για να δημιουργήσουν την εταιρεία ειδών ζαχαροπλαστικής «Αφοί Στεργίου» στην Πίνδου 57 & Χάλκης στην Νέα Φιλαδέλφεια, που εξελίχθηκε στην Ε. & Κ. Στεργίου & Σια Ο.Ε., που λειτουργεί και σήμερα.

«Ένα χέρι το λυγίζεις, δύο μαζί δεν νικιούνται» ήταν τα λόγια του πατέρα του, που ακολούθησε πιστά και ο ίδιος στην ζωή του εργαζόμενος σκληρά μέχρι τα 78 του έτη, όπου προβλήματα υγείας τον υποχρέωσαν να αποτραβηχθεί από την 50ετή καθημερινή εργασία του.

Το Μάιο του 1973 παντρεύτηκε την Ελισάβετ Σταθοπούλου και απέκτησαν δύο παιδιά τον Δημήτρη και την Ελένη.

Εκτός από την Νέα Φιλαδέλφεια που έζησε τα περισσότερα χρόνια της ζωής του, ποτέ δεν ξέχασε την μεγάλη του αγάπη για το χωριό του. Υπήρξε ενεργό μέλος του Συλλόγου Κυριακοχωριτών από το 1965 και χρηματοδότησε την κατασκευή πολλών έργων υποδομής, υποστήριξης και καλλωπισμού στο χωριό. Λάτρευε την φύση, το βουνό, τα αηδόνια και με κάθε ευκαιρία ταξίδευε στο χωριό για να περπατήσει μέσα στο δάσος.

Με την δράση του ενίσχυσε συστηματικά φιλανθρωπικά ιδρύματα, εκκλησίες και μονές. Το τελευταίο του ταξίδι ήταν στα Ιεροσόλυμα.

Απεβίωσε την Δευτέρα 4 Μαρτίου 2019.